Dosarul nr. 2-1775/2025
2-24091208-48-2-23072025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

22 decembrie 2025 mun. Strășeni

Judecătorul Judecătoriei Strășeni, sediul Central, Tatiana Capațina, examinând unipersonal, în procedura cererilor cu valoare redusă, fără participarea părților, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria or. Vatra împotriva SRL „Mondi-Tur” cu privire la încasarea penalității contractuale și încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Partea descriptivă:

La data de 13 august 2024 Primăria or. Vatra a depus cererea de chemare în judecată împotriva SRL „Mondi-Tur” privind încasarea datoriei, penalității contractuale și cheltuielile de judecată.

În motivarea acţiunii reclamanta a indicat că, Primăria orașului Vatra în urma unei licitații, a încheiat la 27.10.2006 cu pârâta SRL „Mondi-Tur” contractul de arendă nr. 2, pentru o perioadă de 5 ani.

Ulterior, la data de 03.05.2010, prin Acordul adițional privind completarea și modificarea contractului de arendă, în conformitate cu pct. 2.3, termenul de arendă a fost prelungit pe o perioadă de 30 de ani contractul de arendă nr. 2 din 26.10.2006, având ca obiect terenul cu numărul cadastral*****, situat în *****, cu suprafața de 1,00 ha.

Prin Acordul de modificare a contractului de arendă nr. 2 din 26.10.2006, încheiat la data de 05.06.2015, a fost modificat numele și prenumele locatorului indicat în contract, din Leahu Rodica în Zelincov Lina.

La 28.09.2020, Zelincova Lina, acționând în calitate de administrator al SRL „Mondi-Tur”, a înstrăinat firma cu toate drepturile și obligațiile către Vrînceanu Pavel, care l-a desemnat în calitate de administrator pe Vrînceanu Sergiu. Ultimul urma să aducă la cunoștința Primăriei or. Vatra despre faptul că este noul administrator al SRL „Mondi-Tur” și noul arendaș, pentru a se face modificările de rigoare în contractul de arendă nr. 2 din 26.10.2006, ceea ce însă nu s-a făcut.

Până în anul 2019, arendașul și-a onorat obligațiile contractuale conform Contractului de arendă menționat, achitând sumele de bani prevăzute la pct. 1 și 2 din

Acordul adițional din 20.12.2010 privind completarea și modificarea Contractului de arendă nr. 2 din 26.10.2006.

Conform prevederilor contactului și Acordurilor Adiționale pârâtul s-a obligat sa-i achite reclamantului costul arendei ceea ce nu s-a făcut integral din anul 2019, până în prezent acumulând o datorie de 43 041,75 lei.

Din motive neîntemeiate SRL „Mondi-Tur" refuză să-și onoreze în totalitate, benevol obligațiile contractuale, deși reclamanta Primăria orașului Vatra și-a executat în totalitate angajamentul asumat la semnarea contractului de arendă.

Astfel, pentru perioada 02.03.2019 până în prezent, s-a format o datorie în suma de 43 041,75 lei, iar la 25.04.2024, reclamanta a înaintat SRL „Mondi-Tur" o reclamație prin care a solicitat achitarea datoriei menționate.

De asemenea, în conformitate cu prevederile contractului, reclamanta a calculat o penalitate în mărime 0,2% pe zi din suma datoriei de bază restantă, ce constituie suma de 63 568,60 lei până la îndeplinirea obligației de plată a pârâtei.

Până la data de 12.06.2024 pârâta SRL „Mondi-Tur" a fost telefonată și anunțată despre existența datoriei, fiindu-i solicitat să o achite benevol, la care pârâta a refuzat achitarea, invocând ca nu dispune de surse financiare și comunicându-i Primăriei or. Vatra să apeleze în instanța de judecată.

Din motive necunoscute pârâta refuză să primească scrisorile expediate pe adresa indicată în contract deși pe site-ul Camerei de înregistrări este indicată aceiași adresă. Reclamanta a epuizat toate căile amiabile în a recupera datoria de la pârâtă, fiind nevoită să se adreseze în instanța de judecată pentru recuperarea datoriei în mod silit.

În aceste condiții, reclamanta a fost pusă în situația de a suporta cheltuieli suplimentare, și anume pentru extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, în sumă de 110 lei, care solicită sa fie încasată din contul pârâtei.

În drept acțiunea este întemeiată în baza art.art. 9 alin. (2), lit. a), 10, 1288 alin. (1), 1289, 1296 alin. (3) lit. c), f) din Codul civil.

Astfel, reclamanta Primăria or. Vatra, a solicitat încasarea din contul SRL „Mondi-Tur" a datoriei în mărime de 43 041,75 lei, penalității contractuale în mărime de 63 568,60 lei și cheltuielile suplimentare suportate pentru obținerea extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice în sumă de 110 lei (f.d. 1-3).

La data de 17 octombrie 2024, reclamanta Primăria or. Vatra a expediat cerere de concretizare a pretențiilor, înregistrată în instanța de judecată la 18 octombrie 2024, prin care a solicitat încasarea de la SRL „Mondi-Tur" în beneficiul Primăriei or. Vatra a penalității contractuale în sumă de 63 568,60 lei și cheltuielile suplimentare suportate pentru obținerea extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice în sumă de 110 lei (f.d. 46-48).

În susținerea cererii de concretizare a indicat că, la data de 26.10.2006, între Primăria orașului Vatra, în calitate de arendator și SRL „Mondi-Tur", în calitate de arendaș, a fost încheiat Contractul de arendă nr. 2, potrivit căruia pârâta a arendat de

la reclamantă un teren cu suprafața de 1,0 ha (10 000 m²), cu destinația organizării activităților distractive și pentru odihna cetățenilor, situat în *****.

Conform prevederilor Contractului de arendă și ale Acordurilor adiționale, pârâta s-a obligat să achite reclamantei costul arendei, ceea ce nu s-a respectat din anul 2019 până la data de 03.10.2024, când prin ordinul de plată nr. 1, pârâta a achitat suma de 43 041,76 lei, ce constituie doar datoria restantă față de reclamantă. Totodată, pârâta nu neagă faptul că nu și-a onorat obligațiile începând cu anul 2019.

În ceea ce privește penalitatea contractuală, pârâta ar fi interpretat eronat prevederile pct. 4.1 din Acordul adițional din data de 03.05.2010 privind completarea și modificarea Contractului de arendă nr. 2 din 26.10.2006, potrivit cărora, în cazul încălcării termenelor de achitare a plății de arendă, arendașul achită arendatorului o penalitate în mărime de 0,2% din plata semestrială, începând cu a doua zi de întârziere. Astfel, penalitatea în mărime de 0,2% din plata semestrială restantă este aplicabilă pentru fiecare zi de întârziere.

Menționează că, pârâta nu și-ar fi onorat obligațiile contractuale, iar achitările semestriale nu au fost efectuate conform pct. 2.2 din Contractul de arendă, care prevede că plata arendei se achită semestrial, anticipat, cel târziu până la data de 20 a primei luni a semestrului.

În conformitate cu prevederile contractuale, reclamanta a calculat o penalitate în mărime de 0,2% pe zi din suma datoriei de bază restantă, penalitate care ar constitui suma de 63 568,60 lei, calculată până la îndeplinirea obligației de plată de către pârât, conform calculului penalității anexat la cererea de chemare în judecată.

Prin semnarea contractului, părțile au evaluat anticipat prejudiciul, stabilind că, în cazul neachitării plăților semestriale conform contractului de arendă, pârâtei i-a fost calculată o penalitate de 0,2% pentru fiecare zi de întârziere din suma restantă semestrială.

A invocat că legiuitorul a stabilit patru cerințe obligatorii de care instanța trebuie să țină cont la eventuala reducere a mărimii clauzei penale, și anume: existența unui caz excepțional; verificarea tuturor împrejurărilor cauzei; instanța poate dispune reducerea clauzei penale disproporționat de mare; instanța trebuie să țină cont de interesele ocrotite ale arendatorului.

La pronunțarea unei decizii privind reducerea clauzei penale, instanța trebuie să verifice dacă clauza penală nu contravine legii, ordinii publice și bunelor moravuri, dacă este prevăzută expres de contract și dacă respectă cerințele prevăzute de art. 947–948 din Codul civil. Totodată, instanța trebuie să constate caracterul disproporționat de mare al mărimii clauzei penale.

Legislația actuală nu stabilește criterii clare privind determinarea mărimii penalității pe care arendatorul o poate solicita de la arendaș și nici formula de calcul în baza căreia instanța ar urma să aprecieze dacă penalitatea este disproporționat de mare.

Consideră că condițiile de valabilitate ale actului juridic prevăzute de art. 312–326 din Codul civil, precum consimțământul, acordul prealabil, obiectul, cauza și forma actului juridic, au fost respectate, neexistând temei legal pentru anularea contractului de arendă. De asemenea, contractul de arendă nu prevede clauze abuzive sau clauze standard, întrucât toate clauzele contractuale sunt clare, lizibile și redactate într-un limbaj accesibil, fiind negociate și acceptate de părți prin aplicarea semnăturii pe fiecare pagină a contractului. Mai mult, arendașul a declarat și a garantat că a făcut cunoștință cu condițiile esențiale ale contractului de arendă, inclusiv cu modul de determinare a sumelor adiționale.

La 04.10.2024 pârâta SRL „Mondi-Tur" a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată sau admiterea ei parțială, cu încasarea penalității contractuale în mărime de 86,08 lei (f.d. 43-44).

În privința datoriei de bază, a menționat că în baza dispoziției de plată nr. 1 din data de 03.10.2024, la moment datorii față de reclamantă nu sunt. Nu neagă faptul că a avut datorii, însă la data de 03.10.2024 a transferat către Primăria or. Vatra suma datoriei solicitate integral.

În privința penalității contractuale a specificat că potrivit prevederilor art. 949 alin. (4) din Codul civil, în cazul în care creditorul a primit executarea, acesta poate cere plata penalității numai dacă și-a rezervat expres acest drept la primirea executării. Astfel, consideră că reclamanta urma să-și rezerve respectivul drept de încasare a penalităților de întârziere.

Subsecvent, invocă prevederile art. 965 din Codul civil, care prevede că dacă obligația este stinsă, debitorul nu este obligat să plătească dobânda, penalitățile ori să repare prejudiciul.

Totodată, reclamanta, în calculul penalității, face trimitere la prevederile acordului adițional din data de 03.05.2010. În punctul 4.1 al acordului adițional este indicat că, în caz de încălcare a termenelor de achitare a plății de arendă, arendașul achită arendatorului penalitate în mărime de 0,2% din plata trimestrială, începând cu a doua zi de întârziere. În speță, plata trimestrială pentru arendă constituie suma de 6458,75 lei, respectiv, conform prevederilor contractului, calculând penalitatea de 0,2% din suma indicată, aceasta constituie 12,91 lei.

Această sumă nu se calculează zilnic, așa cum indică reclamanta în acțiunea sa, ci reprezintă o sumă fixă stabilită conform prevederilor explicite ale contractului. Calculând această sumă raportat la datoria existentă la momentul adresării reclamantei în instanța de judecată, penalitatea constituie 86,08 lei și nicidecum suma pretinsă de 63 568,60 lei, pe care o consideră absolut neîntemeiată.

Partea motivată:

Aprecierea instanței de judecată:

Studiind materialele dosarului, apreciind argumentele invocate întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiilor înaintate, analizând în corespundere cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii acţiunii înaintate, în raport cu specificul cauzei, instanţa de judecată concluzionează că acţiunea reclamantei este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform art. 276^2 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Conform art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu prevederile art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistența de circumstanţe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Totodată, potrivit art. 130 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii.

În contextul pretențiilor deduse judecății se reține că, potrivit art. 9 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) şi (2) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

Potrivit art. 774 alin. (1), (3) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

Conform art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În corespundere cu prevederile art. 858 alin. (1), (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit prevederilor art. 901 alin. (1) lit. a), alin. (5) din Codul civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa să ceară executarea silită a obligației.

Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligației.

Conform art. 1288 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de arendă, o parte (arendator) se obligă să dea celeilalte părți (arendaș) un teren agricol și/sau alte bunuri agricole în posesie și folosință pe o durată determinată, iar aceasta se obligă să efectueze plata de arendă.

Potrivit art. 1296 alin. (3) lit.c), f) din Codul civil, arendașul este obligat să achite plata pentru arendă în termenul și în modul stabilit și să respecte alte condiții prevăzute de legislație sau de contract.

În conformitate cu art. 947 din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. Părţile pot conveni asupra unei penalităţi mai mari decît prejudiciul. Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată. Nulitatea obligației atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligației.

Conform art. 949 alin. (3) din Codul civil, în cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalităţii numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

Instanța de judecată constată că, Primăria orașului Vatra a încheiat cu pârâtul SRL „Mondi-Tur” contractul de arendă (obiectului) la licitație cu strigare nr. 02 din 26.10.2006 pe un termen de 5 ani, a terenului cu suprafața de 1,0 ha (10 000) m/p cu destinație – organizarea măsurilor distractive și odihnă a cetățenilor situat în *****, completat și modificat prin acordul-adițional din 03.05.2010 (f.d. 5-6, 7, 11-12).

La 27.07.2010 prin Decizia Consiliului orășenesc Vatra cu nr. 4.5.3 s-a prelungit termenul de arendă pe o perioadă de 30 ani a contractului de arendă cu nr.02 din 26.10.2006 încheiat între Primăria or. Vatra și SRL „Mondi-Tur” asupra terenului cu nr. cadastral 0122103052 situat în *****, cu suprafața de 1,0 ha (f.d. 14).

Prin acordul adițional privind completarea și modificarea contractului de arendă nr. 02 din 26.10.2006 semnat la 20.12.2010 între Primăria or. Vatra și SRL „Mondi-Tur”, în contractul de arendă menționat a fost modificat și completat pct.2.1 ce ține de prețul anual de arendă a terenului , stabilindu-se conform borderoului de calcul suma de 25 835 lei începând cu 01.01.2011, arendașul urmând să achite plata de arendă trimestrial, anticipat, a câte 6 459 lei, cel târziu la data de 20 a primei luni a trimestrului (f.d. 15, 16).

La 25.04.2024 Primăria orașului Vatra a expediat în adresa SRL „Mondi-Tur” reclamația prin care a propus un termen de 7 zile să achite benevol datoria pentru arenda terenului în sumă de 43 041,75 lei (f.d. 65) care nu a fost recepționată de pârâtă, fiind restituită cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 66)

Conform actului de verificare a decontărilor reciproce anexat, datoria în baza contractului de arendă încheiat cu SRL „Mondi-Tur” la data de 01.08.2024 constituia suma de 43 041,75 lei (f.d. 31).

Totodată, potrivit ordinului de plată nr. 1 din 03.10.2024 se atestă faptul că SRL „Mondi-Tur” a achitat la 03.10.2024 suma de 43 041,75 lei în contul Primăriei orașului Vatra, după depunerea cererii de chemare în judecată (f.d. 44, verso), fapt confirmat inclusiv de către reclamanta Primăria or. Vatra, drept rezultat concretizând cerințele din acțiune, solicitând doar încasarea penalității contractuale în mărime de 63 568,60 lei și cheltuielile de judecată (f.d. 47-48).

Referitor la pretenția privind încasarea penalității, instanța constată că potrivit pct. 4.1 din acordul adițional privind completarea și modificarea contractului de arendă nr. 02 din 26.10.2006 semnat la 03.05.2010 între Primăria or. Vatra și SRL „Mondi-Tur”, s-a stipulat că în caz de încălcare a termenilor de achitare a plății de arendă Arendașul achită Arendatorului penalitatea în mărime de 0,2% din plata semestrială începând cu a doua zi de întârziere și rezilierea contractului la cerere a proprietarului (f.d. 11-12).

Potrivit calculului penalității prezentat de Primăria or. Vatra pentru perioada 02.09.2018–31.07.2024, penalitatea pentru neachitarea în termenul stabilit a plății în baza contractului de arendă constituie suma de 63 568,60 lei (f.d. 32-33).

În referința depusă de către SRL „Mondi-Tur", pârâta a menționat că Primăria or. Vatra la data primirii datoriei în sumă de 43 041,76 lei, nu și-a rezervat dreptul prevăzut de art. 949 alin. (3) din Codul civil de a pretinde penalitatea de întârziere. Astfel reieșind din prevederile art. 965 din Codul civil, debitorul nu este obligat să plătească dobânda și penalitățile ori să repare prejudiciul.

Referitor la argumentul expus de către pârâtă, Primăria or. Vatra nu și-a expus poziția, solicitând încasarea penalității contractuale, având în vedere nerespectarea obligației de plată a plăților stabilite semestrial.

Totodată reclamanta nu a prezentat confirmare că la data primirii plății datoriei în sumă de 43 041,75 lei, achitate de către SRL „Mondi-Tur" cu întârziere la data de 03.10.2024, Primăria or. Vatra și-ar fi rezervat dreptul de a pretinde penalitatea contractuală.

Or, în virtutea art. 949 alin. (3) din Codul civil, în cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalităţii numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea plății. De altfel, în cazul penalităţilor contractuale, acceptarea executării de către creditor, nu exclude dreptul de a pretinde această penalitate, însă cu condiţia procedurală impusă de art. 949 alin. (3) ca creditorul să-şi fi rezervat expres pretenţia la penalităţi cu ocazia stingerii obligațiilor pecuniare, chiar dacă aceasta a fost făcută cu întârziere.

Declararea rezervei de către creditor nu este o obligaţie, însă este o sarcină. Creditorul nu poate fi silit să o îndeplinească, ci el are doar interesul propriu de a o îndeplini pentru a evita decăderea din dreptul la penalităţi. Legea decade creditorul din dreptul la penalitate dacă el acceptă executarea obligaţiei fără a-şi rezerva penalitățile. Decăderea are loc chiar dacă creditorul omite să facă rezervă din motiv de necunoaştere a legii, deoarece nu se cere ca creditorul să aibă intenţia de a pierde dreptul la penalităţi.

Plata penalităţii de către debitor după decăderea creditorului conform alin. (3) constituie o îmbogățire nejustificată a creditorului. Astfel, pentru evitarea decăderii, creditorul trebuie să facă rezerva la momentul acceptării executării, fapt ce nu s-a stabilit la caz. Rezervarea este o manifestare de voinţă a creditorului prin care comunică debitorului faptul că, deşi acceptă executarea obligaţiei pecuniară cu întârziere, penalitățile rămân a fi datorate şi nu sunt iertate.

Prin urmare, penalitățile, în condițiile în care obligațiile au fost executate tardiv dar acceptate de creditor fără rezerva dreptului la penalități, nu mai pot fi încasate. În consecință, solicitările privind plata penalităților în caz de întârziere, fapt acceptat de creditor, nu operează automat, ci doar cu condiția ca ultimul să-și fi rezervat expres dreptul menționat concomitent cu acceptarea.

În circumstanţele date, în situaţia în care reclamanta Primăria or. Vatra nu şi-a rezervat dreptul la penalităţi, cererea de chemare în judecată privind dispunerea încasării penalității contractuale în mărime de 63 568,60 lei, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtei, judecătorul notează că, potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Pe cale de consecință, luând în considerare faptul că, acțiunea reclamantei a fost respinsă, instanța de judecată, prin prisma prevederilor art. 94 din Codul de procedură civilă, ajunge la concluzia de a respinge și cerința reclamantei Primăria or. Vatra cu privire la încasarea de la pârâta SRL „Mondi-Tur” a cheltuielilor de judecată.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art.art. 118, 121-122 din Codul de procedură civilă, instanța reiterează că acțiunea reclamantei Primăria or.Vatra este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În conformitate cu prevederile art.art. 239-240, 276^2, 276^4 din Codul de procedură civilă, judecătorul

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Primăria or. Vatra împotriva SRL „Mondi-Tur” cu privire la încasarea penalității contractuale și cheltuielile de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

Judecător Tatiana Capaţina